



**SCHRIFTELIJKE VRAAG**

nr. 337

van **TOM VAN GRIEKEN**

datum: 30 januari 2017

---

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,  
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

---

*Lokale overheden - Toepassing taalwetgeving*

In het document 'te ontwikkelen activiteiten en ondernemingsstrategie voor het boekjaar 2017' van de intergemeentelijke vereniging IVAREM (de intergemeentelijke vereniging voor duurzaam afvalbeheer regio Mechelen) wordt de mogelijkheid vooropgesteld om via specifieke communicatie (aanvullend anderstalig, face to face, onthaalpakket nieuwkomers,...) de moeilijk te bereiken doelgroepen te betrekken bij het duurzaam afvalbeheer. Op basis van de wetten van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 moet de communicatie van de gemeente en ook de intercommunale vereniging nochtans steeds in het Nederlands gebeuren.

1. Kan de minister bevestigen dat de betreffende passage van de nota van IVAREM een schending inhoudt van de taalwetgeving?  
Zo ja, welke initiatieven zal de minister desgevallend nemen om de naleving van de taalwetgeving door IVAREM te verzekeren?
2. Welk standpunt neemt de minister in met betrekking tot de problematiek van lokale besturen die anderstalig communiceren om allochtonen beter te bereiken?
3. Werd de minister sinds het begin van de legislatuur reeds gecontacteerd in verband met dergelijke overtredingen van de taalwetgeving, zo ja hoeveel keer en op welke manier is de minister dan opgetreden?

**LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

---

**ANTWOORD**

op vraag nr. 337 van 30 januari 2017

van **TOM VAN GRIEKEN**

---

1. In de passage opgenomen in het document "Te ontwikkelen activiteiten en ondernemingsstrategie voor het boekjaar 2017" van IVAREM (intergemeentelijke vereniging voor duurzaam afvalbeheer regio Mechelen) wordt inderdaad de mogelijkheid vooropgesteld om via specifieke communicatie de moeilijk te bereiken doelgroepen te betrekken bij het duurzaam afvalbeheer. Als voorbeelden van deze specifieke communicatie worden vermeld: aanvullend anderstalig, face to face, onthaalpakket nieuwkomers enz. De taalwetgeving legt het gebruik van het Nederlands op en het is slechts bij wijze van uitzondering dat anderstalige communicatie kan toegestaan worden. De toezichtinstanties inzake de taalwetgeving, zoals de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, staan in sommige gevallen toe dat vreemde talen worden gebruikt als de dienst dat nuttig acht. Een viertal criteria komen hierbij naar voren om het gebruik van andere talen te kunnen verantwoorden:
  - De dienst maakt geen systematisch gebruik van vreemde talen;
  - Het gebruik van de vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel;
  - De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal en de anderstalige boodschap bevat niet méér of andere informatie dan de originele boodschap en er wordt aangegeven dat de anderstalige tekst een vertaling is, zodat het duidelijk is dat eenieder over dezelfde informatie beschikt;
  - De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.

Na concrete klachten over deze zaak stelde de gouverneur van Antwerpen vast dat er in casu geen schending van de taalwetgeving was.

2. Ik meen dat de communicatie vanwege de lokale besturen en de intercommunale verenigingen in het Nederlands moet gebeuren. Dit moet steeds het uitgangspunt zijn. Voor moeilijk te bereiken groepen kan communicatie door middel van foto's, pictogrammen enz. een oplossing zijn. Slechts bij wijze van uitzondering, indien voldaan is aan de hierboven vermelde criteria, kan anderstalige communicatie toegestaan worden.
3. Vooralsnog zijn er geen dergelijke overtredingen van de taalwetgeving vastgesteld.